



24ΩΡΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Γράφτηκε από: Romfea.gr. Πέμπτη, 28 Ιανουάριος 2016



Απόφαση η σπουδαιότης της νηστείας και η τήρησις αυτής σήμερα



Τό υπό τῆς Ε΄ Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως (Σαμπεζύ-Γενεύη, 10-17 Ὀκτωβρίου 2015) ἐγκριθέν σχέδιο κειμένου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Δημοσιεύεται συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν Σιδηροκάστρου: «Ἡ Ἐκκλησία στήριζει ἰθὴκα τον αγώνα των αγροτών» (/diafora/6175-sidirokastrou-i-ekklisia-stirizei-ithika-ton-agona-ton-agroton)

Σαμπεζύ-Γενεύη, 21-28 Ἰανουαρίου 2016

1) Ἡ νηστεία εἶναι θεία ἐντολή (Γεν. 2, 16-17). Κατὰ τόν Μ. Βασίλειον «ὁ ἀνθρώπινος ἀνθρωπότητος· νηστεία γάρ ἐν τῷ παραδείσῳ ἐνομοθετήθη» (Περὶ νηστείας, 1,3. PG 31, 168 Α). Εἶναι μέγα πνευματικόν ἀγώνισμα καί ἡ κατ' ἐξοχὴν ἔκφρασις τοῦ ἀσκητικοῦ ἰδεώδους τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπαρνεύεται τοιαύτα εἰς τε τὰ ἀποστολικά θεσπίσματα καί τοὺς συνοδικούς κανόνας καί εἰς τὴν καθ' ὅλου πατερικὴν παράδοσιν, ὡς κέρρει τὸν ἀγῶνα τῶν ἀγροτῶν καὶ χρεάζεται πνευματικόν βίον τοῦ ἀνθρώπου καί τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ. Εἰς τὸν κύκλον τῆς νηστείας τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ Κυρίου προβάλλεται ἡ ὅλη περὶ τῆς νηστείας πατερικὴ παράδοσις καί διδασκαλία διὰ τὴν συνεχῆ καί ἀδιάπτωτον ἐργήγορσιν τοῦ ἀνθρώπου καί τὴν

ἐπίδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνας. Διό καὶ ὑμνεῖται εἰς τὸ Τριῶδιον ὡς χάρις πολύφωτος, ὡς ὄπλον ἀκαταμάχητον, ὡς πνευματικῶν ἀγῶνων ἀρχή, ὡς καλλίστη τρίβος ἀρετῶν, ὡς τροφή ψυχῆς, ὡς πηγὴ φιλοσοφίας ἀπάσης, ὡς ἀφθάρτου διαγωγῆς καὶ ἰσαγγέλου πολιτείας τὸ μίμημα, ὡς μήτηρ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ ὡς εἰκὼν τῆς μελλούσης ζωῆς.

2) Ἡ νηστεία ὡς ἀρχαιότατος θεσμός ἀπαντᾷ ἤδη εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην (Δευτ. 9, 18. Ἦσ. 58, 4-10. Ἰωήλ 2, 15. Ἰωνᾶς 3, 5-7), βεβαιούται δὲ ὑπὸ τῆς Καινῆς. Αὐτός ὁ Κύριος ἐνήστευσεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοσίας δράσεως αὐτοῦ (Λουκ. 4, 1-2) καὶ ἔδωκεν ὁδηγίαν ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀσκήσεως τῆς νηστείας (Ματθ. 6, 16-18). Εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην γενικώτερον συνιστᾶται ἡ νηστεία ὡς μέσον ἐγκρατείας, μετανοίας καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως (Μάρκ. 1, 6. Πράξ. 13, 2. 14, 23. Ρωμ. 14, 21). Ἡ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς, διεκήρυξε τὴν ὑψίστην σημασίαν τῆς νηστείας καὶ ὠρίσε τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν ὡς ἡμέρας νηστείας (Διδαχὴ 8, 1), ὡς ἐπίσης καὶ τὴν πρὸ τοῦ Πάσχα νηστείαν (Εἰρηναῖος Λουδοῦνου, ἐν: Εὐσεβίου, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία 5, 24. PG 20, 497B-508 AB). Βεβαίως, εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν πρᾶξιν, τὴν ἀνά τοὺς αἰῶνας μαρτυρουμένην, ὑπῆρξεν ποικιλία οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς νηστείας πρὸ τοῦ Πάσχα (Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, Ἐπιστολὴ πρὸς Βασιλεῖδην ἐπίσκοπον, PG 10, 1277), ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ὑπολοίπων περιόδων νηστείας, αἵτινες διεμορφώθησαν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ποικίλων παραγόντων, πρωτίστως λειτουργικῶν καὶ μοναστικῶν, προκειμένου νὰ συντεληθῆται μεταξύ ἄλλων καὶ ἡ κατάλληλος προετοιμασία πρὸ τῶν μεγάλων ἐορτῶν. Οὕτως, ὁ ἄρρηκτος δεσμός νηστείας καὶ λατρείας παρέχει τὸ μέτρον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς νηστείας καὶ ἀναδεικνύει τὸν πνευματικὸν χαρακτήρα αὐτῆς, διό καὶ ἅπαντες οἱ πιστοὶ καλοῦνται νὰ ἀνταποκριθῶν, ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δύναμιν καὶ δυνατότητα, χωρὶς ὅμως νὰ παρέχεται καὶ ἐλευθερία καταφρονήσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμοῦ: «ὄρα μὴ τις σέ πλανήσῃ ἀπὸ ταύτης τῆς ὁδοῦ τῆς διδαχῆς... Εἰ μὲν γὰρ δύνασαι βαστάσαι ὄλον τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου, τέλειος ἔσει· εἰ δὲ οὐ δύνασαι, ὃ δύνῃ τοῦτο ποιεῖ. Περὶ δὲ τῆς βρώσεως, ὃ δύνασαι, βάσασον» (Διδαχὴ 6, 1-3).

3) Ἡ ἀληθῆς νηστεία, ὡς πνευματικὸν ἀγώνισμα, συνδέεται πρὸς τὴν ἀδιάλειπτον προσευχὴν καὶ τὴν εἰλικρινῆ μετάνοιαν. «Μετάνοια χωρὶς νηστείας ἀργή» (Μ. Βασιλείου, Περὶ νηστείας 1, 3. PG 31, 168 A), ὡς ἐπίσης καὶ νηστεία ἄνευ ἔργων εὐποιίας εἶναι νεκρά, ἴδια δὲ κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἄνιστος καὶ ἄδικος κατανομή τῶν ἀγαθῶν στερεῖ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ὀλοκλήρους λαοῦς. «Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς· λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας· διαρρήξωμεν στραγγαλίαν βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν· δώσωμεν πεινώσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους» (Σπυριδῶν, Ἰδιόμελον Τετάρτης, Α' Ἐβδομάδος Νηστειῶν. Πρβλ. Ἦσαίου 58,6-7). Ἡ νηστεία δὲν ἐξαντλεῖται εἰς ἀπλὴν καὶ τυπικὴν ἀποχὴν ἔκ τινων μόνον καθωρισμένων τροφῶν. «Οὐ μόντοι ἐξαρκεῖ καθ' ἑαυτὴν ἡ ἀποχὴ βρωμάτων πρὸς τὴν ἐπαινετὴν νηστείαν, ἀλλὰ νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Ἀληθῆς νηστεία ἡ τοῦ κακοῦ ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχὴ, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς, ψεύδους, ἐπιρκίας. Ἡ τούτων ἔνδεια νηστεία ἐστὶν ἀληθῆς. Ἐν τούτοις μὲν ἡ νηστεία καλόν» (Μ. Βασιλείου, Περὶ νηστείας 2, 7. PG 31, 196 D). Ἡ κατὰ τὴν νηστείαν ἀποχὴ ἔκ τινων καθωρισμένων τροφῶν καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ὀλιγάρκεια, οὐ μόνον κατὰ τὸ εἶδος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν μεταλαμβανομένων τροφῶν, ἀποτελοῦν τὸ αἰσθητὸν στοιχεῖον τοῦ πνευματικοῦ ἀγωνίσματος. «Ἡ νηστεία ἀποχὴ τροφῆς ἐστὶ κατὰ τὸ σημαίνόμενον. Τροφή δὲ οὐδὲν δικαιοτέρους ἡμᾶς ἢ ἀδικωτέρους ἀπεργάζεται· κατὰ δὲ τὸ μυστικὸν δηλοῖ ὅτι, ὡσπερ τοῖς καθ' ἕνα ἕκ τροφῆς ἡ ζωὴ, ἡ δὲ ἀτροφία θανάτου σύμβολον, οὕτως καὶ ἡμᾶς τῶν κοσμικῶν νηστεύειν χρὴ, ἵνα τῷ κόσμῳ ἀποθάνωμεν, καὶ μετὰ τοῦτο, τροφῆς θείας μεταλαβόντες, Θεῷ ζήσωμεν» (Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως, Ἐκ τῶν Προφητικῶν Ἐκλογαί, PG 9, 704D-705A). Οὕτως, ἡ ἀληθῆς νηστεία ἀναφέρεται εἰς τὴν καθ' ὅλου ἐν Χριστῷ ζωὴν τῶν πιστῶν καὶ κορυφοῦται διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν θείαν λατρείαν καὶ ἴδια εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

4) Ἡ τεσσαρακονθήμερος νηστεία τοῦ Κυρίου κατέστη ὑπόδειγμα τῆς νηστείας τῶν πιστῶν, ἡ ὅποια ἐνεργοποιεῖ τὴν μετοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Κυρίου, ἵνα δὲ αὐτῆς, «ὃ μὴ φυλάξαντες ἀποβεβλήκαμεν, φυλάξαντες ἀπολάβωμεν» (Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΜΕ', Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα, 28. PG 36, 661C). Ἡ χριστοκεντρικὴ κατανόησις τοῦ πνευματικοῦ χαρακτήρος τῆς νηστείας, ἴδια τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, κανὼν εἰς τὴν καθ' ὅλου τὴν ἐποχὴν ἐπιτελεσθέντων ἐπισημειωμένων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ: «Ἐάν οὕτω νηστεύης, οὐ μόνον οὐρανῶν ἐπιτελεσθῆναι σὺν κερδομένῳ, ἀλλὰ καὶ συνανιστάμενος καὶ συμβασιλεύων Χριστῷ εἰς αἰῶνας τοὺς ἀπεράντους· συμφορὸς γὰρ γενοντός δια τῆς τοιαύτης νηστείας τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀναστάσεως κοινωνός εἶη καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ζωῆς κληρονόμος» (Ὁμιλία ΙΓ', τῆ Ε' Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, PG 151, 161AB).

5) Κατὰ τὴν ὀρθόδοξον παράδοσιν, τὸ μέτρον τῆς πνευματικῆς τελειώσεως εἶναι τὸ μέτρον ἠλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ (Ἐφεσ. 4,13) καὶ ἕκαστος ὀφείλει, ἂν θέλῃ νὰ φθάσῃ εἰς αὐτὸ, νὰ ἀναπαύσῃ καὶ ὑψωθῇ ἀναλόγως. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τοῦτο, ἡ ἄσκησις καὶ ὁ πνευματικὸς ἀγὼν δὲν ἔχουν τέλος ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ὅπως καὶ ἡ τελειότης τῶν τελείων. Πάντες

Του Γιώργου Ροδάκογλου

Ἡ Ἐκκλησία στηρίζει ἠθικά τὸν ἀγῶνα τῶν ἀγροτῶν καὶ χρειάζεται
τὸς ἀπὸ τοῦ κειμένου ἀποσπασμένο

καλούνται νά ανταποκρίνονται, ὅση δύναμις αὐτοῖς, εἰς τὰς ἐπιπαγὰς τοῦ ὀρθοδόξου ὑψηλοῦ μέτρου μέ σκοπὸν τὴν κατὰ χάριν θέωσιν. Καί αὐτοί, παρ' ὅτι πράττουν πάντα τὰ διατεταγμένα, οὐδέποτε ὑψηλοφρονοῦν, ἀλλ' ὁμολογοῦν ὅτι «δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιθήκαμεν» (Λουκ. 17,10). Πάντες ἔχουν – κατὰ τὴν ὀρθόδοξον περὶ πνευματικῆς ζωῆς ἀντίληψιν – χρέος νά μὴν ἐγκαταλείπουν τὸν καλὸν τῆς νηστείας ἀγῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτομεμψία καὶ συναισθήσει τῆς ταπεινότητος τῆς καταστάσεως αὐτῶν, νά ἐπαφίενται διὰ τὰς παραλείψεις των εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καθ' ὅσον Ὁρθόδοξος πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἀνεπίτευκτος χωρὶς τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τῆς νηστείας.

6) Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς φιλόστοργος μήτηρ, ὥρισε τὰ εἰς σωτηρίαν συμφέροντα καὶ προέταξε τοὺς ἱερούς καιροὺς τῆς νηστείας ὡς θεοδῶρητον «φυλακτήριον» τῆς καινῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τῶν πιστῶν κατὰ πάσης ἐπιβουλής τοῦ ἀλλοτρίου. Στοιχοῦσα τοῖς θείοις Πατρᾶσι, φυλάσσει, ὡς καὶ πρότερον, τὰ ἱερά ἀποστολικά θεσπίσματα, τοὺς συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις, προβάλλει πάντοτε τὰς ἱεράς νηστείας ὡς ἀρίστην ἐν τῇ ἀσκήσει τρίβον πνευματικῆς τελειώσεως καὶ σωτηρίας τῶν πιστῶν καὶ κηρύσσει τὴν ἀνάγκην τηρήσεως ὑπ' αὐτῶν τῶν τεταγμένων νηστειῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ Κυρίου, ἤτοι τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς, αἵτινες μαρτυροῦνται ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων, ὡς καὶ τῶν νηστειῶν τῶν Χριστουγέννων, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν μονοημέρων τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πρὸς τούτοις δὲ καὶ πασῶν τῶν κατὰ ποιμαντικὴν μέριμναν ὀριζομένων ἐκάστοτε νηστειῶν ἢ τῶν κατὰ τὴν προαίρεσιν τῶν πιστῶν τηρουμένων.

7) Ἡ Ἐκκλησία ὅμως ἔθετο ἄμα, κατὰ ποιμαντικὴν διάκρισιν, καὶ ὅρια φιλανθρώπου οἰκονομίας τοῦ καθεστῶτος τῆς νηστείας. Διό καὶ προέβλεψε τὴν δι' ἀσθένειαν τοῦ σώματος ἢ δι' ἀδύρητον ἀνάγκην ἢ καὶ διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν καιρῶν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας κατὰ τὴν ὑπεύθυνον κρίσιν καὶ ποιμαντικὴν μέριμναν τοῦ σώματος τῶν ἐπισκόπων τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν.

8) Εἶναι γεγονός, ὅτι σήμερον πολλοὶ πιστοὶ δὲν τηροῦν ἀπάσας τὰς περὶ νηστείας διατάξεις, εἴτε ἐξ ὀλιγωρίας εἴτε λόγῳ τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν ζωῆς, οἰαδιῆποτε κἂν ᾧσιν αὐταί. Ἄπασαι ὅμως αἱ περιπτώσεις αὐταί τῆς χαλαρώσεως τῶν περὶ νηστείας ἱερῶν διατάξεων, εἴτε εἶναι γενικώτεραι, εἴτε ἀτομικαί, δέον ὅπως τυγχάνουν τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, διότι ὁ Θεὸς «οὐ θέλει τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν» (πρβλ. Ἰεζ. 33,11), χωρὶς ὅμως νά περιφρονῆται ἡ ἀξία τῆς νηστείας. Ὅθεν διὰ τοὺς ἔχοντας δυσκολίαν εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἰσχυουσῶν περὶ νηστείας διατάξεων εἴτε ἐκ λόγων ἀτομικῶν (ἀσθένεια, στράτευσις, συνθηκαὶ ἐργασίας κ.λπ.) εἴτε γενικωτέρων (εἰδικαὶ συνθηκαὶ ἐπικρατοῦσαι εἰς τινὰς χώρας ἀπὸ πλευρᾶς κλίματος, καθὼς καὶ κοινωνικο-οἰκονομικαὶ ἰδιαιρότηται τινῶν χωρῶν λ.χ. ἀδυναμία εὐρέσεως νηστησίμων τροφῶν) ἐπαφίεται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν νά καθορίσουν τὴν φιλάνθρωπον οἰκονομίαν καὶ ἐπιείκειαν, ἀπαλύνουσαι, κατὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας περιπτώσεις, τὸ τυχὸν «σύμφωνον» τῶν ἱερῶν νηστειῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ὡς ἄνω λεχθέντων καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νά μὴν ἀτονήσῃ ποσῶς ὁ ἱερός θεσμὸς τῆς νηστείας. Ἡ φιλάνθρωπος αὕτη συγκατάβασις πρέπει νά ἀσκηθῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ πάσης φειδοῦς, ὅπως οἰδιῆποτε δὲ ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον διὰ τὰς νηστείας ἐκεῖνας, δι' ἃς δὲν ὑπάρχει ὁμοιόμορφος πάντοτε καὶ εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις παράδοσις καὶ πρᾶξις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. «... Καλὸν τὸ νηστεύειν πᾶσαν ἡμέραν, ἀλλ' ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω. Ἐν τοῖς τοιοῦτοις οὐ νομοθετεῖν, οὐ βιάζεσθαι, οὐκ ἀναγκαστικῶς ἄγειν τὸ ἐγχειρισθὲν προσήκει ποιμνιον, πειθοῖ δὲ μᾶλλον, καὶ ἠπιότητι, καὶ λόγῳ ἄλατι ἠρτυμένῳ ..» (Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Περί τῶν ἁγίων νηστειῶν, 3. PG 95, 68 B).

9) Ὡσαύτως, ὀφείλει τὸ σύνολον τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας νά τηρῇ τὰς ἱεράς νηστείας καὶ τὴν ἀπὸ μεσονυκτίου ἀσπίαν προκειμένου νά προσέρχεται τακτικῶς εἰς τὴν θείαν Μετάληψιν, ἥτις εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἔκφρασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀντότητος, νά ἐθισθῇ δὲ ὥστε νά νηστεύῃ εἰς ἔνδειξιν μετανοίας, εἰς ἐκπλήρωσιν πνευματικῆς ὑποσχέσεως, πρὸς ἐπίτευξιν ἱεροῦ τινος σκοποῦ, εἰς καιροὺς πειρασμοῦ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς αἰτήματα αὐτοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ, πρὸ τοῦ βαπτίσματος (διὰ τοὺς προσερχομένους εἰς τὸ βάπτισμα ἐνηλίκους), πρὸ τῆς χειροτονίας καὶ τῶν ἐπιπτώσεων ἐπιτιμίων, κατὰ τὰς ἱεράς ἀποδημίας καὶ εἰς ἄλλας παρομοίας περιστάσεις.

Σιδηροκάστρου: «Ἡ Ἐκκλησία στηρίζει ἠθικὰ τὸν ἀγῶνα τῶν αγροτῶν» (/diafora/6175-sidirokastrou-i-ekklisia-stirizei-ithika-ton-agona-ton-agroton)

Του Γιώργου Ροδάκογλου

«Ἡ Ἐκκλησία στηρίζει ἠθικὰ τὸν ἀγῶνα τῶν αγροτῶν καὶ χρειάζεται ὅλοι νὰ συμπαρασταθούμε

3 Σχόλια Romfea.gr

1 Σύνδεση ▾

Recommend Κοινοποίηση

Ταξινόμηση με βάση τα νεότερα ▾



Συμμετάσχετε στη συζήτηση...

**Mishaz** • 4 μέρες πριν

Δεν πειράζει που αυτά είναι γνωστά, καλό είναι να επανέρχεται η Εκκλησία μας και να τονίζονται αυτές οι αρχές, που διέπουν τη ζωή της Εκκλησίας μας από την εποχή των αγίων Αποστόλων. Κατά τούτο, είναι πολύ θετικό το κείμενο αυτό.

1 ^ | ▾ • Απάντηση • Κοινοποίηση >

**Διασπορά** • 4 μέρες πριν

Γράφει, "έπαφίεται εις τήν διάκρισιν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν νὰ καθορίσουν τήν φιλόνητον οἰκονομίαν καί ἐπιείκειαν, ἀπαλύνουσαι, κατὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας περιπτώσεις, τὸ τυχὸν «σύμφων» τῶν ἱερῶν νηστειῶν".

Δηλαδή αιώνες τώρα τι κάνουμε; Ἡ μήπως εννοεῖ το αντίθετο; Εμεῖς στο "Ἀμέρিকা" για θα μας επιτρέπουν νὰ τρώμε κοτόπουλα ἀντὶ μπριζόλες στὴν Μ. Τεσσαρακοστή διότι τὸ στομάχι μας δὲν ἀντέχει τὴν μεγάλη δαιτολογικὴ ἀλλαγὴ τῆς νηστείας! Ἄλλωστε πὼς θα ἀντέξει τὸ σῶμα μας νὰ σηκώσει τὸ βάρος τῶν 120-150 κιλὼν λόγω παχυσαρκίας, καὶ φυσικὰ τὸ γεγονὸς ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγονται τὰ ζυμαρικὰ λόγω ὑψηλοῦ διαβήτη! Ἐνας πὼς ζυγίζει 150 κιλά ἀμα ἀντικαταστήσει τὴν μπριζόλα με κότα ἢ ψάρι, σίγουρα στερεῖ εαυτὸν, καὶ θα ὑποφέρει τὰ μάλα.

Μήπως γράφτηκαν για τοὺς δεσποτάδες αὐτὲς οἱ διευκρινήσεις;

Εσεῖς στὴν Ελλάδα πὼς ἔχετε συνηθίσει στὴν πείνα, εὖ λίγη πείνα παραπάνω δὲν πειράζει. Τὸ σέλινο ἀντικαθιστὰ τὸ κοτοζούμι! Οἱ Αἰθίοπες δὲν τρώνε ποτέ οὕτως ὅπως οὐτε καὶ νηστεύουν!

1 ^ | ▾ • Απάντηση • Κοινοποίηση >

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ** • 4 μέρες πριν

Διάβασα καὶ τὶς τρεῖς ἀποφάσεις καὶ δε βρήκα οὐτε κάτι σημαντικό, οὐτε κάτι ἰδιαίτερο, οὐτε κάποιον φλέγον θέμα... Ἀν ἔκανα 50 χρόνια νὰ ετοιμάσουν αὐτὰ εἴμαστε ἀξιοὶ τῆς μοίρας μας

1 ^ | ▾ • Απάντηση • Κοινοποίηση >

✉ Εγγραφή

D Προσθέστε τὸ Disqus στὴν ιστοσελίδα σας Add Disqus Add

🔒 Ἰδιωτικότητα

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Σιδηροκάστρου: «Ἡ Εκκλησία στηρίζει ἠθικὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀγροτῶν» (/diafora/6175-sidirokastrou-i-ekklisia-stirizei-ithika-ton-agona-ton-agroton)

Του Γιώργου Ροδάκογλου

«Ἡ Εκκλησία στηρίζει ἠθικὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀγροτῶν καὶ χρειάζεται ὅλοι νὰ συμπαρασταθοῦμε

[back to top](#)

45
SHARES



Share on Facebook



Share on Twitter



Εμφανίσεις: 31547

Γίνετε ενεργά η πηγή του Romfea.gr! Στείλτε ειδήσεις και φωτογραφίες που πιστεύετε πως ενδιαφέρουν τους αναγνώστες στο info@romfea.gr (<mailto:info@romfea.gr>)

FOLLOW ROMFEA:

Like 13k

Follow @Romfea_gr

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Σιδηροκάστρου: «Η Εκκλησία στηρίζει ηθικά τον αγώνα των αγροτών» (/diafora/6175-sidirokastrou-i-ekklisia-stirizei-ithika-ton-agona-ton-agroton)

Του Γιώργου Ροδάκογλου

«Η Εκκλησία στηρίζει ηθικά τον αγώνα των αγροτών και χρειάζεται όλοι να συμπαρασταθούμε